

Olewik

1891.

X. aastakäik.

Toimetaja A. Grenzstein.

A. Grenzsteini trükk ja kirjastus Tartus.

Beel *Stin* *furitööp* 41.
Sunitus *Trel-Orjast* *randtrei* 47.
Roosipõiste *pataljonid* 50.
Profilia *leimford* 51.

VI. Leadwise right.

Zinimeie küst 1—52.
 Kõrbmaa tee talmed 15, 17, 18.
 29aui ja nuu meepuud 29.
 Kapimaa linnakid 1—5.
 Ralltrom 6, 7, 9.
 Melistimeied 10.
 Gstimuleid 19, 20, 22.
 Karamand ja kõrbepõhjad 45—49, 52.
 Almarigst juures 41.
 Warblane wõberil 25.
 Toomas Edison 28
 Kudo me tolm tuente 37.
 Raismad pilved 33.

VII. ~~None~~ ~~and~~

Viimased 30.
 Nidala kirikuraamatust 25.
 Bargaue trahvid 18. aastajajal 26.
 Seda ja teist Pärnu ajalooft 36, 37.
 Ramba kiriku raamat 34
 Pärne maa! ajal 45.

VIII. Zusammenfassung.

@engstein, 1, 3, 4, 6, 9, 20, 24, 38.
 helmi 47, 48.
 Jönes, 2.
 Kampmann 40.
 Kallula 14, 34.
 Kigberg, E. 2°, 30, 39, 42.
 Köpp, 39.
 Leppit, 27.
 Niem, Jakob. 33, 47, 48, 51.
 Niem. Johannes. 5.17.18.21.22.44.45.36.49.

Zinnure, 8, 11, 23, 31, 40.
 Zuiqa 19, 23, 25, 37, 46.
 Zuzja, 21.
 Zuzner, 50.
 Z. v. 51.
 Z. 36, 37.
 Zis, 20, 52.
 Zras, Chr. 42, 45.
 Zraw, 17, 28, 41.
 Zsöfalane 12.
 Zsöt 7, 15, 25, 43.
 Zsum, Mart. 16.

IX. *Heinle ja heinle.*

Autenb.

Tont mõis tondilene 3.
Koolitüdruk 4.
Nigupäraline mõte 5.
Emakõda 11.
Ärge jooge teha 14.
Õelised 16.
Armaslute mõit 19
Tantlipuid 21, 23.
Südame mõti
Meheleminija 79.
Esimene ja viimane järelajast 21.
Keabla muinasjutud 26.
Üks tõine lugu 27.
Muda inimelised surevad 29—31.
Marja Tamar 31.

Põhima, juutele mind, ma ei (an magada! 36.
 Jia Wafili 38.
 Luulepõlv 39.
 Luulus mees 40.
 Rahhased telegrammid 44.
 Kurwad jõulud 51.
 Olde onu jõulusõhtu 51.
 Jõuluvu 52.

X. Stellvertretung

The Gannomegi Spretia Kirjamaheueft 16.
 Rus tallegi om on 91.
 Kuuf 27.
 Korbusla 29
 The kirjanita pöetaraamatuf 33, 34, 36,
 41, 42.
 Kuufus 48.

XI. Weißfisch

Katkatene Tallinna maal 4.
Lee läbi Raulasta mägede 16.
Reisifiri (Hollandist) 30—43.
Göti Holga lüel 44

XII. *Stilpnos intus*.

Branco 1-26.
Anna Dorothea 27, 28, 29.
Rure 30-52.
Libahuint 50, 51 (poeteli)

XIII. Heebitz

贊成者計ab 18.

XIV. Hueb tööd ja leidused.

Kulla findlus 5.
 Eber foud 1.
 llus fhu loer 35.
 Otfier fufupun.

XV. Mõttefaalid ja nende lõnad.

Polynesian numbers.

XVI. 強盜會。

XVII. Reihe.

XVIII. Richtungsstufe.

XIX. Zählweise tabularisch.

XX. Unenndet f6rmig.

Olewiku tellimine

1892 aasta päale waltab edasi ja meie palume oma auustatud lehe sõpru tellimisi dige pea ülesse anda, et nad esimestest numbritest ilma ei jääks. Olewit trükitakse 1892 aastal eudivel raamatu kujul ilusa disjertationi paberi päale. Hind:

aastas postiga	3 rbl.
poolest " " postita	1 " 70 kop.
poolest " " " "	2 " 50 "
poolest " " " "	1 " 25 "

Kes 10 eksemplari tellib, saab ühe ilma hinnata päale.

Olewiku lugijad, kes A. Inerokki la tellivad, maksawad tema eest aastast posti kaudu täite faades 1 rbl., poolest aastast 60 kop.

Kodawere, Ähti, Kõpina, Wõnnu, Otepää, Rambahja ja Nõo kihelkonda kui la Tallinna ligikonda Rapla, Juuru, Hageri ja Järi kihelkonda jaadetale lugijatele Olewit postirahata täite. Ilma hinnata anname kaasa Olewiku talendri, Tõsku tähttraamatu ja Seina talendri. Tellimisi wõlawad vastu:

Tartus: Olewiku kontor liwisiillat, herrad Gröner kaubahoowis nr. 28, Krüner liuturu uul. O. Eller ja M. Bares Kaatue uul., Wäbel Holmi uul. O. Meyer Maarjambõia uul. nr. 10, Anni Tähtwore uul., E. A. Wierhaus Peterburi uul. nr. 36, E. Kilt ja Juri Peterburi uul., kaupmees Beelmann Maarja Kiriku ligikal Pepleri uul. nr. 9 ja P. Schmidt Kauba uulitõlas.

Tartu maakonnas: Hrd Jõster J. Rõndi Waral, koolilõp Wihiti Matjamaal, wallanõuam Suits Wõnnus, kaupmees K. Eilenjõhndi ja kainuise Seltsi „Edasi“ esimees G. Eilenjõhndi Otepääs, J. Eichenfeldti Kuusstatul, wallakirj. toja Siemenlon ja kaupmees J. Leefit Kõngus, wallakirj. K. Tuiss Kirepis, „Wõhõndu“ lasteühe seltsi esimees ja Waidwini Rinal kaupmees Kuusiti, ja kõi kihelkonna postilandsõd.

Wõrnas: Kruna J. Bielroje. **Wõru maakonnas:** Hra Th. Sohr, kihelkonna koolilõp. Anton ja lasteühe seltsi „Kõit“ esimees Urmastus.

Walgas: Hrd. Moritz Andolli. **Wiljandis:** Hra E. J. Karowi kauplus, kaupmees Kadewitta, E. Sod ja K. Jeldi. **Wiljandi maakonnas:** K. Wach Helme, Tõrwia.

Suure-Jaanis: Hra kaupmees K. Hallaja.

Põltsamaal: Hrd Leihberg, H. Buch, K. Järmann, Wols ja koolilõp J. Jürgens Lustimere. **Kõlga-Jaanis:** Karsküie Seltsi „Edumärt“ esimees Hrd. Vti.

Pärnus: Hrd Oskar Rõhring endine K. Jacoby ja Ko. ning Emil Treenfeldt.

Pärnu maakonnas: Hrd kaupmees W. Lainebaum Wõndras, lasteühe selts „Täht“, Marjion ja J. Lindebaum Toris, K. Kirichbaum Sindis, H. Lemberg Kärus, E. Kibberg Karkla. **Kuressaare:** Hra Th. Lange ja K. Sepp.

Tallinnas: Olewiku abiteeniar Katakstarwa (Koskewas) uul. nr. 8, hrd Th. Jacobson Kuninga uul., K. Wulsh ja M. Lourenmann Harju uul., H. Riephardt, Lõnismäel, K. Waidorff Weite-Tartu uul., V. Hermis Maatse uul., J. Weber Tartu poodis Suure-Tartu uul., Lõbede Tallinna teinawabrikus poodis Narwa uul., Dreuning Katarsti uul., O. Kajuuti Waidisti uul. omas majas, Kluge & Ströhm ja J. Wastermann.

Tallinna maakonnas: Hrd Kuthwert Hageris, kaupmees Haarmann Raplas ja Ernst Peterjon Siimonis.

Haapsalus: Hrd O. L. Hallberg ja P. Kimberg.

Paides: Trükitõja omanik A. Seidelberg.

Hiialas: Hrd Hattner. **Kahtse:** Hrd O. Kuß, K. G. Treumann ja P. Erna. **Kahtse maakonnas:** Hrd wallakirjutaja W. Brindfeldti Meiss. **Wõlmal:** Hrd Weidermann. **Tabel:** Hrd Tiemann kauplus. **Jõhwis:** Hrd O. Harjo. **Narwas:** Hrd A. Oigoroff, K. Jacoby, Schönberg ja H. Paap. **Kreenholmis:** Hrd. Rintemann. **Wihis:** Hrd. J. Wollframm ja koolilõpetaja W. Müller. **Jumbaris:** Hrd Jakob Kresmann Kuru poodis. **Peterburis:** Hrd K. Leppas ja Seeland.

Olewiku talitus.

Luus raamat

Elumaja che.

Walja annud A. Grenzstein.

Siis on järgmine:

I. Tulu ja elumaja.

II. Toadilised.

- A. Ülealised juhatused
- B. Ülealised juhatused
 1. Ülealised lilled
 2. Ülealised
 3. Ülealised taimed

III. Mõru-ae.

IV. Silde-ae.

- A. Ülealised juhatused
- B. Ülealised juhatused
 1. Ülealised
 - a. Ülealised
 - aa. Ülealised
 - bb. Ülealised
 - b. Ülealised
 2. Ülealised lilled
 - a. Ülealised
 - b. Ülealised
- D. Ülealised istutamine.

V. Wihjapuu-ae.

- A. Kõrghõud
- B. Taimede rohendamine
- D. Taimede kaunistamine
- E. Wihjapuu rohitemine
- G. Wihjapuu
- H. Wihjapuu aia seadised

VI. Kõrgiaed.

- A. Ülealised juhatused
- B. Kõrgiaia taimed

VII. Pilestif.

- A. Ülealised juhatused
- B. Pilestifu plaan
 1. Mõrumpuud
 - a. Wihjapuu
 - b. Kõrghõud
 - c. Wihjapuu
 - d. Wihjapuu
 2. Kõrghõud
 - a. Wihjapuu
 - b. Kõrghõud
 - c. Wihjapuu
 - d. Wihjapuu
 - e. Wihjapuu
 - f. Kõrghõud
 - g. Kõrghõud
 - h. Kõrghõud
 - i. Wihjapuu
 3. Wihjapuu.

VIII. Elanikkude lu.

- A. Wainu poolest
- B. Kõrghõud
 1. Wihjapuu leha on ilus?
 2. Wihjapuu leha on ilus?
 3. Wihjapuu leha on ilus?
- D. Kõrghõud poolest.

Taimede hinnafiri.
Sõnastik
Juhatawa.

Olewik

SIG. SOC. STUD.
+ ESTONORUM.
DORPATENS.

N° 1.

Tartus, 4. jaanuaril 1891. X. aastakäik.

N° 1.

Annab iga esmaspäev. Kõikis 52 numbrit. Toimetaja sõnetund kell 11—1 kontoris Kioffilal. Sõna aastas postiga 3 rubl. postiga 2 rubl. 50 kop; poola a. postiga 1 r. 70 f., postiga 1 r. 25 f. Hinnat. numm: 6 kopikat. Postimaks postistada 5 kop.

Uue aasta laul.

X. Grenzstein.

ENSV TA
Kirjandusmuuseum
Arhiiv ja ...
P. 533.

Tuleb aasta uus,
Kõlab meie juus:

„Nüüd uueste Jumal on aasta meil annud,
Meid uueste elusje wõitlema pannud!“
Süda uueste
Tuksub elule.

Jõhänd õnnista,
Tööd ja tegu sa!
Kus hiiatate appi, kus nähtate higi
Sääl ole ja armuga aitamas ligi!
Sinu abiga
Töö wõib õnnista.

Tule, aasta uus,
Kõla, sõna, juus:

Nüüd uueste Jumal jee aasta meil annab
Ja uueste uuelgi aastal meid kannab!
Süda, tuksu ja
Uue jõuuga!

Uasta algus.

Jumal on meie jälle uue
aasta annud ja igamees
hakkab uueste tööle. Wis-
sugust wilja jee töö uuel
aastal kannab, jeda meie ei tea;
mis uus aasta meie toob, ta
jee on tuundmata. Selle poolest
oleme meie kui rändajad, kel
filmad kinni jeotud. Aga meil
on üks siimine film, kes kau-
gele tagasi ja ette näeb, ja üks
annu ette aetud tee, mida
mööda tuhandeid aastaid rän-
natud. See on elutarkust annud.
Kas ije palehigis tööd teeb ja

Diget teed truuste kinni peab,
jel on lootus, et ka uue aasta
õnnistus temast mööda ei lähe.
Nüüd tuleb ka jeda ette, et truu
töö, auus püüdmine, mure ja
waew ilma palgata jääb, et
palga asemel koguni ülekohutune
trahw astub, ja kui meie ette
ära teakime, et uuel aastal jee
lugu just meie sünnib, siis on
meil kõige selle juures ometi üks
kallis troost, üks armas tundu-
mus, mida keegi meilt ei riisu
ja mida meie tahame enestele
hoida ja juurendada. See on
jee siimine teadmine, et meie
jee oma kohusid oleme püüd-

nud jõudu mööda täita ja et
jee mitte meie süü ei ole, kui
kurwastused tulewad. Õnnepäe-
wad on heljuwad. Üksford wiit-
bib õnn lähe, teineford teise
dues. Inimesed ijeegi on oma
soowimistega ja sõbrusega nii
heljuwad kui lained, ja meie
kõik elame kefet inimeste seas.
Kui nad ford oma naabrit haa-
wawad, ehl tunnawad nad oma
rinnas ije waitist kahetjust ja
teewad ülekohu jälle häaks. Kui
meie tööd ford loodetud wilja ei
anna, siis teame meie ometi, et seeme
haritud põllu rammu mulla sees
paigal seijas, kust ta teisel aas-

tal rohkesti võib tähja salve rännata. Päris ilma pelgata ei jää wahest ütski hool ja mure. Palk tuleb omal kujul ja omal ajal, kui ta hilja. Ja siis üts suur asi: Kas meie ainult palgaliselt tahame olla?! Kas see meil mitte kõige suuremaks palkaks ei tule pidada, et meie omalt poolt kõik oleme teinud, mis meie jõus seisab? Waene see inimene, kes oma lõikust ainult külmatiga mõõdab. Inimesel on hoopis kõrgmaid waadusi, millede väärtus mitte turuhindadega ei tõuse ega wao. Seda ilka ja uueste, isearanis iga uue aasta algul, meelde tuletaada, jelles ärgem wõligem.

Armas Eesti rahwas! Praegune aeg on meie koidu aeg. Meie seisame uue aja ühel. Astuks meil siin üks jõber wästu, kes tõeste sügawast südame põhjust meie hääd tarkasti sooviks — mis ta ütleks? Mis ta pane's meie südame pääle? Hõrge oma põllu lõrwal ka oma wa mupõidu! See oleks ta hüüd. Ah! tuleks inimesel mõniford õhklamine, oleks meie rahwas siin nii ja nii laugel olnud — kui hiilgawast võiks ta astuda! Ah, ähhet ta siin seda ehk seda teeb, kui ilusale maale jõuaks ta wälja! Zumalale, tänu meil on ka rõõmuks asja olnud; hiisgi, kui jagedaste oleme pidanud isenejelle ütlema: Siin läheb nõudmine kões olewast jõust üle! Kus on need Kalewi wäed, sellega terwid rahwad wõib tõsta?

Su enese sees, oh rahwas, on see Kalew. See maa wõib kolmewõrra enam rahwast kanda ja kolmewõrra enam wiha anda, kui see Kalew enam ja enam wabaneb. Tee tema lahti lapse mähetest, ja see langelane sam-

mut jälle su keskel. Kui suure Kalewi sammuga wõid sa edasi jaada ja iga raste talistuse selja taha jätta, kui üks ühine elutuul üle Maarjamaa puhub ja su warjul olewa jõe uutel põdubel tööle paneb! Uuendatud kodumaa nõuab mure Kalewilt uut tööd. Üles, lange wõgilane! Siin su rahwas, siin su koduma uues seiklitorras — mõlemad ootanad sind. Mitte rõhutud õhklamine, waid waimustatud edasiõudmine! See on elumärk, jelles seisab tulewiku lootus, see olgu liputiri.

Nii teretame meie terwet Eesti rahwast uueks aastaks ja uueks aastakümneks ja soovime talle hiilgawast südame põhjast rohket õnne ja õnnistust!

Jõulud 1890.

Ka tänawusel jõulupüüd tuliwad wanfriga. Reetse eitahtuud enne jõulu enam figineda, ja kuida halb tee kõik liikumise kinni paneb, seda teadwad meie laupmehed jutustada. Enne jõulune halb tee rikub nende jõulu lõikuse ära ja jaadab nende hoole ja mure tähja.

Kena on waadata, kuida meie aastajana lõpul jõulu wästu walmistatakse. Suured seitskonnad elawad just jõulukaubast ja need mõtlewad ju tänawuie järewa jõulupüü all, mis tulewase jõulupüü otja sünniks riputada ehk mis jõululauba wõiks ehitada. Need on need wabrikandid, kes imeilusate asjadega meie jõulu aega linna paigus otse muinasjutuks ahwardawad teha. Sellest ei ole enam küll, kui meie jõulupüü õunad ja pähkleid, marjad ja muud orjata hääd asjad sõält tuuakse, kus ahwoid puust puusse roniwad ja papagoide neile laas-

mängu mängiwad: Meie peame neile lõunemaa wiisadele wõimatult hiilgawa kausa selga ajama. Selleks peab kuld, meie kõige hiilgawam metall, oma ilu nende üle wälja wutama. Et kuld aga liig kallis on, siis on ka siingi abi leitud. Akemisejad, kes ka jõulurõõmu tunnewad, on laste hääks omad nimid toonid tulele pannud ja niisuguse wedeliku wälja seetud, mida wedelaks kullaks kutsutakse ja millega igit asja wõib tergete ära kulkata. Ka on nad kõiksugust hiilgawat metalli tolm walmistanud, millega asju karama aetakse. Nii tehahe liimiga ehk latiga märjaks, raputatakse kullatolmu pääle ja kuld ongi walmis. Kuidas enast ei ole siin aga põrmugi, waid kõik on mitmeugusiselt metallidest nii tollu sulatatud, et tal pea kulla nägu on. Aga see, mis targad seemisejad jõulupüü tarwis walmistawad, on kõige wähem asi. Päämehed on need, kes puupulgast tarjahoitud, paberist lambaid, pilbastest wankeid ehk riide hilpudest sõendawaid nukulisi walmistawad. Need on lapse hoolega sõudeeritud ja teadwad, mis nende weikest südameid põlsuma paneb. Meie leisirid herra kinkis toona Saksa keiserile troika (wanter kolme hobusega), aga meie ei effi wiisiste mitte, kui arwame, et see troika Saksa keiserile laugelgi niisuurit rõõmu ei teinud kui üks wafapilume puupulkadest tehtud wanter, hiire suurune hobune ees, lapsele rõõmu sünnitab, kui ta jõulupüü otjast maha wõetakse. Et lapse teada niisugune imetükk jõuluingil ehk koguni jõululapse enese kingitus on, mis wanemate abil suure jõululaduses majas toimetati, siis on näha, kuida hääd

wainud lapse eest hoolt kannawad. Nii on jõulupuu, mis Wana-Germania pööripäewa tules on wälja kaswanud, selet trüfilist pööripäewa kõige trüfilistumal mõttet järema pandud, üts puu, mis kõige hääde wõl-jade jõululapje jua tarwis ka lapje jädamele hääde wilja kannab. Wanad Eestlased põletajiwad juhtel pööripäewa õõsel tulesjed. Sellest on meie jaanituli järele jäänud, aga üht kõrgemat mõtet ei ole talte weel mitte andud. Wahest edespäi. Eest tuleb aeg, mil Eestlased oma jaanitule nimeste illesje wõtawad, talte uue aja tunc selga pane-wad ja temast weel wana anna praagi wälja teewad.

Meie pöörame Tartu mulit-jale rapagi ja waatame, mis jõulu aeterele kōit wälja paadud. Seda wirtsust, jeda hoolt, jeda laste-kamist, mis jua loos seijab „Ming!“ on tlapuri ja kui ja wiimastel päewadel enne pihi antitjal kōmid, siis on need imi-mejed weisjed looduseimejed, kelle-del mitte mõnda pakisejt kōes ei ole. Wabrikid on aasta otja rōdō teinud ja omad agendid liinadesje proowidega wälja saat-nud ja kaupmehed tōttawad ju mõni tun enne jõulu, et kõrsju-gune kaup aegjaste kōes oleks. Etsiks, mida ligedamale pūha jēuab, jeda pikemaks kaswawad randtee kanbarongid, jeda elawamaks lähewad mulitjad ja kaup-lused. Alles siis, kui pūhal õh-tul kiristatund oma tun lahti teewad ja meie mõtted kõrgemale juhatawad, jääwad kauplused tūhjaks. Selle tunnini on aga tungimine lūhewiisi kaswamas.

Wahest kõige elawamad jõu-kauplused on raamatukaup-lused. Etimate kōse juurde —

omad on ainult kartliski katseid teinud, millest weel palju ei ole rääkida. Et kirjandus aga wai-muelus wiljaaidaks on, siis wiibime meie ta seeford taenimine jelle asja juures.

Alstume jõulunädalal ühte Safja raamatukauplusesje ja waatame, misjuguine maailm siin lahti on. Siit lähewad kõige paremad fingitused jõulupuu alla. Raamatu kaubitsemine or nii täielisele korrale seatud kui iganees wõib joowida. Safja lun-letajate ja kēna kirjaniitluse nimetiri loeb umbes 50 tuhat kir-aniffu kōesolewast aastafajast illesje. Kui nende jeas ka wāga palju neid on, kes kirjaniitu ni-megi āra ei teeni, siis on ometi ka kõige tublimad rahwaliitmed nende keskes. Tuhandate keskes on palju neid, kes jõuluts mi-dagi kirjutawad, niijāsti roor-tele kui wanadele lastele. On raamat walmis, siis kannawad raamatukauplused jelle eest hoolt, et ta miindud jaaks. Kuidas jeda tehakse? Kiipea kui raamat ilmub, jaadetakse ta igasje raamatukauplusesje wälja, ja neid on mõni hāā tuhat. Aga et raamatukauplused raamatutega ileni tōis on ja kōālt parajaid jõulufirju rōste wälja walida, siis annawad raamatukauplused jõuluraamatute nimetirja wälja, mille nad ilma hinnata wälja jagawad. Nimetiri, iluja pa-beri pāāle trükitud, 160 lehe tūlge, juur faust, toob „uudisi raamatuturult“, kus uued raamatud lūhidelt lābi rāāgitakse. Siis on kōesolewa aasta uued raamatud, mis fingitusejs jūnd-jad, nimepidi illesje loetud ja hind juurde lijatud. Wõpul sei-jawad juurte kirjastuskauplused kiulutusjed nende raamatute ille. Raamatud on palju pilbi proo-

wiisib. Nimetirjale on jelle kaup-luse nimi pāāle trükitud, kes ta wälja annab. Seegi naitab, kui juure hoollega on kōit korda sea-tud. Kes nimetirja lābi waatab, ostab ometi mõne raamatu, kui mitte talli, siis ometi mõne obawa. Safja kirjanduses on niijāsti odawaid kui kallib raamatuid olemas. „Kuidas te nii juurt raamatut nii odawaste wõite mīia? Kūijūn ma tut-tawat raamatukauplejat. See on ju paberi hind.“ „Need on meie odawad raamatud, kōstāb ta. Kirjastaja wōtab iga ef-efempleri pāālt ainult paar kōpi-kat kaju ja jee teeb hulga pāālt juure jumma.“ Aga on ka raamatuid, mida hōbega tuleb illesje kaa-luda. Need on nende „Pracht-werke“, raamatud, mis siidiga seatud ja kullaga kōidetud, tōis tartust ja lōbu. Et ka Olewit jeli wiisil walmistatud, siis 20 rubla. Jaa, jee on üts kēna lugu. Inimejed, kes raamatutest nii palju wainu ebenust jaanud, mille pāālt ta nende muu elu pōhjuneb, annawad hāā meeleaga nii juured jummad raamatu eest wälja. Raamatul on siis ka oma wālimire wōārtus, mida rapagi järele wōib arwata. Paljud fingiwad niijuguneid raamatuid jõuluts oma armjatele, ja nad teewad seega hāāsi. —

Wāga rōdōmūstaw on kuulda nāha, kuida jõulupūhists ka waeste pāāle mēldeksje, „Andgem neile, kel puudus ja hāda. Andgem neile ilma seijuse, rahwuse ja hariduse pāāle waatamata. Olguand ka nii weike kui ta on, aga ārgu seegi ka kõige wāgemat andi and-mata jātka.“ Nii kuulbi pūha-pāewal enne jõulu kantslīstest ja need jōuab on oma wilja ka-l-nud.

Kui esimesed jõulupüüd pühaj õhtul kirkutes olivad jäänud, kus loorilaulud helijesivad ja jõulusõnumit kuulutati, siis hakkasivad pea ka perekonnade aknad valgust andma. Üks weike kät suuremates uulitjates näitas, et jõuludõhtu oli. Siin weikeste majas põleb suur jõulupuu ja hää klaveri pääl mängitakse „Ma tulen taewast ülewelt“, aga lauluhäält ei ole kuulda. Lapsed on wahelt alles piijesed eht on ju suureks saawanud ja perekonnast ära läinud eht lapsed ei olegi majas. — Siin see suur maja on looguni pime. Tema elanikud on wiististe mujale jõulurõõmu läinud otsima. Ajajata waewa. Jõulurõõm on ainult oma loodus oma perekonnas. — Aga siin see laupmees, mis tema jõulupuu nii wäike on? See tuleb wahelt jellest, et ta jõululaup, ta talwine lõikus, nii wäike oli, et mured teba rufuwad. Kitiad ajad! — Ja siin see wäestemaja. Wiisjagune särav jõulupuu! Ja päalegi kõisjagused weikefjed kingitused, igale oma jagu. Kui magus jõulurõõm siin majas olemas, siin, kus ainult kristlik armasus wäitfjed ja talitfjed, kus armastus oma perekonna piiridest wälja wõrastaetsejse feltfkontadefse ulatab, see jõulurõõm peab küll looguni ifejugune olema. Teda tunnewad wiististe ainult need, kes jääb majas andifid jagawad ja saawad. — Siin majas elab weikefjed kambriis üts kätitõeline oma perekonnaga. Ta on maalt liina elama ajunud ja põletab nüüd jõulupüüd. Paarikümne kopiku eest küünlaid ja teife niipalju eest puuefteid, see on kät. Aga ta mõistab wiitult mängida ja mängib nüüd „Oh ja

õndjalik, oh ja rõõmulik“, mida lapfed ühes laulawad. Nii ei taga wiististe weel mitte hästi minna, aga algus on tehtud. Siidilia laewalaul Tartus Gesti perekonnas jõulupüü all — see on meil igapäine asi. — Ringi nüüd fina Tartu Suurturg, kuhu piif Raatuse nultis — Tartu Rewsti — ja Nüütiulits — bolshaja Morštaja — wälja tulewad, fina Tartu lestfjüda ja uhfufe hunnik, kus majad kõige lofjalamalt faawawad ja kõige kallimad faubad joofuwad, kus igal majal mõifa wäärtus on a kus nende omanifud ja elanifud kõige lohfemalt wäififwad elada — kuhu on fiis finu jõulupüüd jäänud? Ainult mõned ühfifud walgestatud aknad tunnistawad, et nende taga jõuluküünlad põlewad. Jällegi näitus, et riskus ja õnn mitte ifka ühe katusel all ei ela. — Ah jaa! Sin on wäga külm. Tawis fodu minna. Kõige ifufamad jõuluküünlad on need hiigawad tähed jääb ülewelt. „Jõulutüht“ ife jõuab pea päd fohare ülesfe.

Wene-Gesti jõnaraamat.

Wiedemann järele koostanud W. Salen. endine Ladinaja ja Gesti felle Gopetaja Tallima Alefhandri gimnaafiumis. — Täienõudus ja tädi waatanud J. Kumber ja koolifpetaja L. Kunkil. Tallinast 1890. T. 2. Jätkofjoni kirjastus. 524. lht. Pind 2 rbl. 60 l.

Täielist Gesti-Wene jõnaraamatut oli Gesti felle ammuigi juba hädaste waja, mispärast tema itumifst ka nii suure igatfufega oodeti. Et meil tänini aga fefjugune Wene keele õppimife abinõu puudus, — kuna aeg ja elu ometi nii tungiwalt Wene keele tundmifst nõuawad — fiis tunnistab see ainult feda, kui wähe meil niifugufeib mehi leida on, kes mitmeaustast ra-

ket ja tälfkat jõnaraamatu toimetamife tööd julgewad ette wõtta ja et niifama raske wõi peaaegu weel rassem jädrafe raamatu trüffimife kulude faand-jaib leida on.

Nüüd on wiimaks ometi niifugune jõnaraamat itunud, mida Wene keele õppijad suure fafuga wõiwad tarwitada. Raamat on oma lestimife suure kohta faunis täieline ja tema fiis on digel wiifil walitüd ja ofawaste forraabatud. See töö on oma toimetajatele wiististe palju waewa ja bigi mafõnud; ta oli feda rängem, et meil jenini ühtegi farnast jõnaraamatut weel ei olnud, kui meie J. Lunini weikefe Gesti-Wene jõnaraamatu¹⁾ maha arwame, aga feda rõõmufawam on ka, et see raske töö suurel mõddul on hästi forda läinud. W. Salenif jõnaraamat täidab suuremalt joalt tükid neid nõudmife, mis niifuguste keeleõppimife abinõude kohta mafawad, ja wiististe wõib findlaste ette ütelda, et ta fauats ajaks tarwitifeks fafiraamatufis igatfufe faab, kes kumbagi keelt teife waral tahab õru õppida; ifääraniis tarwitif on ta Gesti keelest Wene keelde tölfinife juures ja kõige enam kooliõppijatele.

Üts pändundmine niifugufe tööd fohita on see, et ta täieline on — täieline 1) felfatatawate jõnade hulga pooleft ja 2) nende jõnade felfetamife pooleft, mille juures jõnade mitmejagune tähendus ja nende mitmet wiifil tölfinime peab ära tähendatud olema. Teda nõudmifst täidab uus jõnaraamat wäga rahulof- dawalt ju jõuab oma eefmargile

¹⁾ Догоско-Русскій Словарь, состав- левный по Гупелю Нилпоя Луиавий. Деряг 1852.

kaunis lähedale. Näituste, lõne-
täänude ja teele isäralduste
poolest on raamat koguni rivas
nagu Wiedemanni omagi; tähele-
panemise väärt on ka wanaõn-
naga on tõlgitud, ja üksnes jäät,
kus see wõimalik ei olnud, ära
jätetud. Nõnda on siis W.
Saalemi sõnaraamat suure hoole
ja osavusega ja niisama suure
asjatundmusega toimetatud ja on
täiesti liidud ja tänuvääriline
töö meie kirjanduses.

Heenejast on ka mõista, et
niisuguse suure töö juures mõ-
ned puudused ja kogemata effi-
nused ette tulewad, päälegi on
see raamat esimene järele töö
meie kirjanduses. Altpool ni-
metat mõned neist, mis mul
raamatut läbi waadates silma
puutusid.

Eft küll sõnaraamatu toime-
tajad suure hulga nusi sõnu,
mis Wiedemanni sõnaraamatus
puuduvad, H. Grenzsteini „Cesti
Sõnaraamatusi“ ja ka mujalt
oma raamatuse on wõtnud,
siiski puuduvad jätti veel mõ-
ned tarvilised sõnad nagu: kogu-
konnawalitus, wallawalitus,
wallawenem, kohtu eestseisja,
(unes wallakohu jeaduses), walla-
kool, kihelkonnakool, koolwanem,
õpetaja, peabindu, tunnipäan
(koolis), linnapea, linnaamet,
uhaldušmees, (õrjisi) rehelaine
(k. hoow); kujutus, mõtte, meele
kujutus, faja ja mitmed teised
sõnad, mis Cesti- ja Liivimaa ta-
lurahwa jeadustes, Läänemere fu-
bermangude kogukonna walitjuse
jeaduses, Keisri Aleksandri II.
kohutjeadustes ja 1889 aastal
finnitatud wallakohu jeaduses
ette tulewad.

Enna „frunt“ all puudub:
tal on frunt (frunti) puudu eft
lahti; fruniga aurulaev.

Enna „frunt“ all puudub:
talufрут, frunti panema (maid)
„fruns“ — puudub: frun-
ja-auf.

„Stroš“ — puudub tema
üks tähendus: maawäärtuse mõdi.

„Stuhi“ — puudub: kuhjaga
mõdi, kuhjaga täite matsma.

„Stafs“ — puudub: taffipidi
mõtlema.

„Kaal“ — puudub: kaal
(= perkapund) linn.

Seletused ja sõnade tölge on
räägitawas sõnaraamatus üle-
üldse õiged. Minuit mõned üh-
sikud sõnad ei ole igas tähen-
duses ja küllalt täieste ära je-
letatud. Näitused:

„Kulu tuli огонь бегущий
по землѣ.“

„Küllamees сохъдъ.“

„Kure marjab брусника;“
peab olema: клюква, жура-
ник(и).

„Kaste, poca; pudrustaste мо-
локо для каши.“ puudub:
liha täste (kastus).

„Käes olew priemutstwu.“
wolifiri полномо-тіе, вѣрю-
щее письмо;“ puudub: довѣ-
ренность.

„Smadus sobstweniostъ;“
puudub: свойство, качество.

„Tunnistama 1) свидѣтель-
ствовать 2) узнавать, замѣ-
чать, 3) наблюдать: puudub:
показывать, — зывать.

„Kogukonna kohus сельская
управа, мірской судъ;“ peab
olema: волостной судъ.

„Wald kreстьянскій дворъ
koguwald крестьянскій дворъ
— niisugust tähendust sõnal
„wald“ ei ole wiist fuskil olemaš.

„Maaniškirjandus образно-
вая литература.“

„Walitjuse käst указъ гу-
бернскаго управленія.“

„Keeruleine скрученный, из-

волитый.“ Aga — keeruleine
afi?

„Küllabil . . . корова съ
бѣлыми пятнами спина.“

„Keris pērхвая часть
крестьянскихъ печей“ Wene
keeles on sellekohane sõna ole-
mas: кіменка.

„Talgu, talgud взаимная
бесплатная помощь при ис-
полнении болѣе трудныхъ
крестьянскихъ работъ.“

Wana Wenelased ja peaaegu kõik
Slaawiingud rahwad talgust tee-
wad, on Wene keeles talgu jauts

terwelt taks nime olemas: „то-
локъ“ ja „помочь“, milledest
ka sõnad „толочанннъ“ ja

„помочанннъ“ (talguiline) on
jännitatud. Wene keeleteablad

tõendavad koguni, et Eesti
„talgu“, Soome „talko“, Li-
tawi „talka“ ja Väti „talka“

kõik Slaawi keeltest laenatud
olla, sest nimetatud keeles sei-
jab see sõna üljinda kuni Slaawi

lõnnu keeles jellest suurest ka
teisi sõnu olemas on.

Smadusõnadel lõpuga —ne
— ne inhaarentiae) on jagedaste

üks tähendus tõikimata jätud.
Sõnaraamatus seisab näitujeks:

„lumine полный сѣнгомъ.
heinane травянистый, leiwane

хлѣбный, jahine мушной,
mušlane землянистый, jawine

глиняный, piimane съ моло-
комъ, kalane полный рыбъ.

piigine смоляной, tišane пе-
сельный, wšine масляни-

стый, liiwane песчаный jne.
— mis ja kõik õige on. Kui

aga teegi tahaks ütelda: lumine
müts, jawine saabas, heinased

riided, kalane täpi, piigine sõrm,
leiwane nuga, piimane läpsik jne.

siis ei teats ta siit mitte foha-
seid sõnu, sest: шанка полная

сѣнгомъ, глиняный сапогъ,
рука полная рыбъ, смоля-

ной палець, подоймимъ съ молокомъ jue tähendamwad: lumega täidetud miltis (aga mitte lumine-lumega toos miltis), fa-wist (tehtud) jaabas, täsi täis talu, pigist sõrm, läpist ühes piimaga.

Uhest asjast, mis räägitawa sõnaraamatu wäärtust mitte just ei ilenda, ei wõi ma waikides mõõda minna, see on — mõned sõlbmata ja r. pud sõnad ja ütlused, mis jääd seijawad. Näit. „Puhale p—t садитесь! see on p—s пропало, lori p—e, määband p—e“ ja mõned teised, millede ajemel isegi „ämmanaeste- ja arsti-raamatutes“ teised sõnad seijawad. Suurtest Bene-keele sõnaraamatutest, nagu „Толковный Словарь живого великорусскаго языка Владимира Даля“, mis umbes kümme kord nii juur on, kui räägitaw Gesti-Wene sõnaraamat, niijamuti ka Wene-Saksa sõnaraamatutest nagu Pawlowski, Grey, Genstroemi, Makarowi ja teiste omad, on kõik sõlbmata ja r. pud sõnad ja ütlused wälja jäetud, — mis häda pärast peawad nad siis just Gesti-Wene sõnaraamatus olema? Kohtud seletawad niijuguseid asju, kus sõlbmata ja roppe sõnu ette tuleb, „fiiniste uste taga“, et need ütlused päältkulajaid ei pahandaks: ärgu pahandatagu siis ka raamatuarwitajate, isäranis aga koolilaste õrna tundmuse niijuguste sõlbmata sõnadega.

Trükiwigasid ei ole raamatust mitte palju. Raamatu praktilist wäärtust ilendab veel see, et tema lõpule Gesti kohtade nimed juure on lisatud. Raamatu hind on tema juuruse kohta koguni odaw.

Kuna ma eespool sõnaraamatu mõnda puudust olen näitanud,

tunnistan ma lõppeks hää meeleaga, et need weitejed puudused niihästi kui midagi ei tähenda selle juure hulga hää materjali kohta, mis raamat meile pakub, ja milgi wiisil selle juure ja tänuwäärilise töö wäärtust ei junda alandada. Ilma kriitikaliste märguandmisteta ei wõi seelugune juur töö kunagi joo-witawale tänujale jõuda. Räägitawa raamatu kohta arwasin ma neid jõrmedäitid jeda tar-wilijemaks, et tema esimene trüft wiist lühikese ajaga ära ostetakse ja peagi teist trüfti waja tuleb, kus siis esimeise trüfti wead wdi-wad ära parandatud jaada.

A.

M. G. Brehm

jündis 1829 Heini maakonnas, kus ta isa Rentendorfs kirikuõpetaja oli. Ta isa oli tähtsaks lindude tundja, milledest ta mitu raamatut kirjutas. Jätti õppis poeg ju waratselt lindu-sid tundma ja loodust tähele panema. Pärast kooliõpetust reisis ta loodust nurides aas-tate kaupja wäljamaal, Afri-kas, Hispanias, Lapimaal, Si-beris jue jue. Tema pääraamat on „Thierleben“ (looma elu piltidega kuues köites). Selle raamatuga tegi ta loomaunri-jatele koguni uue tee lahti: Ta õpetas loomade hinge elu tund-ma, mis tänini terwes ilmas kõrwale oli jäänud. Brehmi tähelepanek on wäga teraw, ta feel selge ja ladus. Ta sejab esimeste loodusuurijate seas. Surmud 1884. Ta wiimne raamat, mille ta poeg pärast ta surma wälja andis, toob üliilujaid kirjeldusi jügewast põhjust ja laugelst lõnnest, kirjeldused, mis ilujamad on lugeja kui paljud uhked romanid. Reist kir-

jeldustest toome meie ühe proo-wiks, nimelt Lapimaa lin-numäed, millega ju täna alguist teeme.

Sõnumid.

Wastlas Aord. Aohas

JN. Gesti-maa tub. ajaleht amaldab leabule, kui palju teendub kohtadest finni wõetud loomade eest rahvajuhate talumist tules maksia. Nii moestale teemata as-daste, rohuarbadest, partidesse juhtunud loomade eest: hobule ja welle päält 1 rbl 30 kop., warja, lampa, welle ja tiile päält 75 kop., lea päält 2 rbl., hene ja pardi päält 30 kop., muu loolindude eest 15 t. Wiija ja heina leemuga kämutud põl-tute ja tunghehnamaste kämut loomade eest: enne wiija leikul eht heina nimmist, niilama la wiija ja heina kunnistate wigastamist eest hobule ja welle päält 1 rbl. 25 kop., weirilema loomade päält 65 kop., lea päält 1 rbl. 30 kop., hene ja pardi päält 30 kop., muu loolindude päält 15 kop. Welle ta-gendituse ja roendituse pääl, kuu meia tahetale kasumata, hobule ja welle päält 75 kop., weirilema looma päält 40 kop., tiile päält 1 rbl. 20 kop., lea päält 30 kop. Muu meia lehadest hobule päält 50 kop., weirilema looma päält 30 kop., tiile päält 1 rbl., lea päält 30 kop.

— Tartu maakonna ilenma wanem abi Konstantin Bekownow on peret. põhjuste pärast ta enje palwe pääle ametist lahti lastud.

10. Jõhmi jankonna leimist'ar täpis woi-tatilitajaid wälja rahapaberid, mis Gesti-maa mõdisniste kreditasios 4½%, annumar, tääl wälja wõta ja selle eest tronu rahapaberid muretseda, mis 5%, lannumar.

12. Kuusitalu lahtus lühikese aja res ja teine postile noorem abi ametist. Otmene neudst, paron Sa-3, lahtus paari tau pärast ametist, müüdiatuse hr Stempel.

— Kellast. Kella tist. 18 wasta on ühendumise läbi ainult tein jaada: Harjo, Keita ja Jäikridaõhosi. Põditatuse teeb see palju tergemaks. Looame teist hää!

— Mäa ringkonna kohtu pristamitsek on nimetatud Tartuise Urbanowiin, Wälja Petrov, Wäljandiste Rutlow, Wõru looma Kowitsch, Pärnuse Zager.

Kood. Koof. Airik.

— Rõigelõrgem köst seab Antwerp juu koost Peterburi ja Wõstwa tubermangus koost ministertumist alla.

mad keweide laewasidnu suured ette-
maluistamisid. Jannuari ja februa-
ri kuu mõistatse kroonlõuwas suu-
rel mõndal aut tobrasi an tihpi ja
niiugulid, kes peanoni midagi ei
mõista. Põate Janni päewa, kui
ruttuised tööd tühjad, lastakse tall
nees lahti, kes midagi ei mõista,
aga kes eht eht tein tööd mõistab,
teeb iga tööd. Siinud Eesti töö-
sõja on siis ofati loomaaht jia
tööd oisima tulnud ealjoatandajad,
ofati jälle siin enne kroonut teeninud
idamajad, kes päraol teenistuse aega
sina elama ja tööd teema jäänud. —
Kastirah. aid kroonu kohtadesse
tööle ei mõista. Ei ole raiab jia
iga aasta hää hull itatariapi sobu-
maasi tesse perkontadesse teenima,
kileategi et teenijad itatariapijeb siin
suuremat palga saavad, kui loomaaht.
5 ja 6 rubla on siin itatari-
apijeb toomatu tui palg,
kes aga äge ofaw teija on, jaaht
sainni 10 rubla. Ja Eesti itatari-
apijeb teiwab itatariapi palju ennem
tehta kui päris rahwa itapijeb, kes
big tiisti teiwamennemate sõna ei taha
mõista — Eestlased on siin oma
kiit ja foot. Meelis saamad 80
tati emalees õpetari. Mõned Eesti-
lased on maja omanikud. Agarab
mehed elawad ääna hästi, jõudkute
ja hoolikumate tati tati wiletsasti,
aga wõib et mujalgi selle pooleni po-
rem lugu on! Kii pa jia tana kroon-
linna Eestlase elu.

Teised lehed

— Demosid Ri. toob Tartust kirja, mil-
les nende lohtude arw ülesse antakse, mis
Eestlase trükkidestest Tartu postkon-
tori läbi lugijate kätte läinud. Nende
kokes on Wene lehti 1126 eksemplari,
Saksa lehti 377 eks. Eesti lehti 221 eks.
Walgus tuleb 140 eks., Riit. piluup. leht
26 eks., Tallinna sõber 5 eks.

Paistla aruandus.

Kas nüs aasta rahu aasta
jaab olema, wõi kas ta mõnd
sõjaidu enesjaid, on üs sihi-
mine, mida riikide juhatajad po-
litikamehed iga aasta wahetuisel
siijnwad, eht äigem, mida nende
käest siijutatie. Kui ta praeguise
ilmatorra järele, mis ühtlasi ka

niiugust siijumist sunnib tegema,
sõige targem minister selle pääle
ja eht ei kosta ei tea, siis on
ometi pöhiusi olemas, millede abi
tulewis rahukindlust ette reh-
kendatatie. Niiugused pöhiused
on asjad ja nähtused riikide ja
rahwaste eneste keskel, milledest
oma iteliidine tähtsus on ja
mida ägega harjunud riigimehed
ära kaaluwad ja siis oma ot-
tusi annawad. Kui me selle
aasta otjuse pääle waatame,
siis näeme, et ta praegu min-
gii riin häält rahu jegasas ei
ole, aga ta kindlust teitwa
rohu pääle mitte. Muningad ja
miniisrid, kellede sõna siin mak-
saj, on oma uue aasta änn-
joowides rahust tõendanud, aga
jeda sihe muusaldusega teinud,
mis tugawam paisab kui mõ-
neigi waremäl aastal. Seda
pandi tähele Prantjuse ja Italia
ministripresidentide uue aasta
ännjoowidest ja nendeit ajaleh-
tedest, jeda jelles mõnduandjaks
teotatie. Saksamaal, kellel wa-
hejt eesälw aasta mõnd kõwad
pähkled annab hammustada, on
niiugune toon ajalehtedes
wäga mõistetam. Palju laht-
lust paistab nende poliitika ora-
lides, mõned lehed kelledest jeda
keegi ei oleks uskunud, jätawad
nne aasta poliitika juhtfönd
hoopis toomata ja waitiwad.
Mõikide weergudes paistab: Weil
ei ole elatand Wilhelmi ega
raudtantsleri Wiimarki, kellede
eesmärgid tuntud ja sihid teed
findlad oimad. Täna sõidame
meel wantriga tajateel, aga Ju-
mal teab kus lombis homme is-
tume. Nii on ta nii. Zulgeid
hiipakuid tehafie kõrgemäl pool,
suuri asju töötatatie, aga kas
hiipat kuristitust ille teijele ää-
rele, wõ keskele siije wiib. on
ise siijimine. Keegi ei tea woi,

antatie mõista, kus eht mis need
suured eesmärgid on. Krooni
imberolijadgi ei tea, ja mis meel
kaljatan, keiser ise ka mitte. Meie
teeme targaste, ittele Saale-Stg,
kui meie juhtumiste pääle wal-
mis oleme. Ebi ju 1890 meile
tööd, siis ei saa 1891 sellepo-
lest waesem olema. Meie oleme
praegu neist rööbastest wäljas,
mida mõõda riigiwanter enne
sõitisi ja neist wupjudest, mis
ta niisid teeb, näeme, et tal uus
tee kallalt tajane ei ole. — Ham-
burger Radrijchten kirjutawad:
Ilued ajad, uued nõuded. Aga
elataritus näitab, et ühe riigi,
räälegi Saksamaa sarnase noore
riigi kord sugugi hiipfeparnasi
muundusi ära ei kannata. See
on mõimata mõelda, et ta
ija eht wanaija nii oleks teinud.
Et keiser oma prohweti sõna,
millega ta iseenese tantsler lu-
bas olla, täide on saatnud, on
selge. Ta näitab auusalt täht-
mift, oma mõtteid riigi kolumi-
jeks täide jaata. Et aga sõna
sie volo, sie jubeo, kuba tajan,
nii täsin, tegelikult maksma jaks,
jeda keelab juba walitjuse siise-
jead,“ jne. — Uue aasta rahu-
sõja mõtete arutustes heidetatie
ühtlasi pilku Europa rahu kait-
sejate, sõjawägede, pääle. Seis-
jat eht teenimat sõjawäge on
Europa suurriikidel: Wenemaal
800000, Prantjumaal 547000,
Saksamaal 520,000, Austriaal
355,000, Italiaal 262,000 meest.
Kesk-Europa kolmituwendusel on
nii 1,137,000 meest, üks arw,
millest aga Wene-Prantjuse sõja-
wäed 1,347,000 mehega, arwu
pooleni üle täiwad. Ehtalorral
wõiwad aga need riigid püüsi
alla panna: Saksamaa 2,400,000
Austria 1,375,000 ja Italia
1,220,000 meest — kolmitu-
wendusel on nii enam kui

laps wähem. Mina olen waimuliku herraiga nimelt nii rehnungi teinud, et kõik haldusest, mis juhtunud, suurel lohtupäewal totku rehkendatasse ja nende eest ära jumma pattusi andeks antasse. . . Aga fada elatse Wendigis? Mis jäs nüks kanalides teeb, et su sõidurammuse lilled ista wärskeid seikastiwad?

— Eesajama mis ennegi. Kerutan loodikut Riialto Riialto, pähja Giorgiini pähja Marlusje, pähja Marlusje Riialto lahke ja jääd tagasi lopt. Kuul ei ole ju Tuunise loeri, kida nähes jada kalmaks ja jalg palawaks wõits minna.

— Nali naljaks! Kas Wendigis siis enam kstegei midigi ei ole sündinud? Kas ei ole mõni mõisnik jälle uppu ud, mõni juut klespoodud, uudi nii?

— Widaqi isedraliiti pöake selle, mis Pietrote juhtus. Sa tunnen ometi meie Pietroteit, kes sinuga kui wabatahtlik sõjamees Salmaasiasse purjetas, kui ta kahlituse all seisis, et õhkele noorele Riialtolasele kuniatori kätte warguies abits olnud.

— Kas ma teba tunnen? Wõruiel ei mõistnud maud teha kui mafaroniit sähja ja hääd wetti juua, mis Salmaasia trahwi laewa pääl laafas oli.

— Wott, äks juur laewa jöitis tema gondeliga *) totku, mida ta nii wagnjaste woe alla wõttas, nagu kähkes jureb, kes senatori jala alla jäab.

— Weitse kola ärgu mingi suurde wette!

— Ja wana kallsi tahtis ähe wõdaga äle kan-ki jöita, kes pää-kihtus paar naga palwet tahtis paluda, kui foraga wõdars laew gondeli wastu pörlas ja ta nii puruks lödi, nagu jüll weel püski, mida meie riigilaste Puutseimaur enise tääri laha teeb.

— Gondel on siin ajalikus elus niisama kadunud kui kelt. Sa on jarem ennegi ähegi juurest laewani gondelis mere põhja lasta waotada kui Tärilaste kätte fatteda. Aga fada kida siin nooreherra käsi, Vano? Kas tal on lootut senatis kähki oma diguisti kätte saada?

— Kommikul käib ta Giindettas

ujumas ja tahab sa teada, mis ta õhul teeb, siis waata aga, mis weie noored mõisnikud Broglios teewad.

— Eeda äldes waatas Vano kõr-wale, kus äks trofiond mõisnikta wärski palee sammaskäigus jalutas, loht, kus teatud tundibel äksi förgematsjaga inimised lohtijä rad witebida.

— Ma tunnen Wendetia mõis-nitade lombeid, kes jell ajal sammaskäigus jututawad, aga ma ei ole ilmaesti kuulnud, et nad h mmitul Giobetia kanatis tulemas käinud.

— Kui doofhe (währi) gondelil wette kutsub, peab ta wajuma eht ujuma nagu iga teine strigilane.

— Eä — hä, kus noor hertfog ka dõstik Jumalat paluma jöidab, kus ta wette wõib kutsuda?

— Im, mis jee julle forda lähets äks noor mõisnik oma ää ära ütlob. Kähidalt, meie jöitime kan-nali pääl ja olime dumefforal kähidalt, kus juur laewa gondeli põhja jöitis. Muna mina ja Giorgio wõdars laewa jufataja rumaluse äle ümari wiha täis kähime, häppas minu noorherra merde ja päädits noore naistrahwa sellest jurnuigi, mis ta omu elu nõudis.

— Eeda kanaliit! See on ehmene sõna, mis ma ähegi noorei naist. rahwaigi ja selle omu kuiten.

— Sa mõitid Tärilaste pääle ja unustad ära. Ma olen julle ometi ju wiir jutustanud, et la ilus signorina (preili) pöaegnu pidi uppnma ja et wõdral kapteinil ka Nooma trahwi jurin jädame tunnistuse pääl on.

— Pähja Pontwatfius! Ruda äks strigilane nagu karjakoer aerutaja hoolituse pärajt furra wõib.

— Wõdars kaptein nõiä äne tänada, et ta oma laewaga puitama pääks, et — et talle merel õnnetus juhtus!

— Eeda joowin ka mina. Mingi wõdars laew kähju wastu puruks, mis weel lõwen on kui ta kapteinil jädä. Strahwi pärajt wõime woi äksi pähja Theodorun paluda, ta ei hingunud enam piutjagi. Mis äsi jino äga wenedigi lödi nuu sõber. See wiimime õnnetus oli, et nad ju lae wasti jafalauba äks nughitiwad, mille järele ja Wenedigist jädawalt puthi pidid panema?

Kalaabrialane muljus sõrmebega oma paljeid ja wenitas nõiä nahla kensafalt äks mille juures ta pöen Greka nägu wäga weidrats muutis.

— Äle ometi forb, Gino, — kas siin herra Gondeli mõnitorb ka päitse loojamineku ja tõusu wahel tarwitab.

— Dõstul ei wõi dõfel mitte eris-jam olla kui tema wiimisel ajal. Teit joabit kui lumi Tirolis mägede jafalt jufas, ei ole ma weel forbgi enne päitse tõusu magama saanud.

— Ja kui siis siin herra oma loosis magama heidab, lähed ja Riialto ja lohtjed fääl kihunikkudele ja poe-põistele, mis ta dõfel tegi.

— Pähja Pontwatfius, siis oleks Änata hertfog mind ammu minna kihutanud Gondeli aeru-taja ja pihitiija on ista noore mõis-niku salandunilist, meister Stefano, aluult selle wahaga, et wiimane pihti tooti? ainult teba kuuleb, mida patune tunnistab, kuna ehmene pa-geadaste rahkem teab. Wul on sa-pamat lööd teha kui oma herra so-labusi suure turu tella kähje riputada. — Ja mina ei lafe ka äga Juuti minatpidi oma laewa paberij nugh-fida.

— Ei, wana sõber, meie amettite wahel on ometi oma wahje. Kerge Zeluti kaptein ei wõi ometi mitte ähe Neapolitani hertfogi armjama aerutajaga kõrwu fädäa, kes, kui ta weel mitte täiest, kolmesaja nõduuniku jella arwatud wõits saada. See on ometi wahje.

— Naga kala ja heeringa wahel. Sinu —

— Ei! teelas teba aerutaja, kes jähuste löli ennem nahja kui tõe päran oli alganud — p! Eäält tuleb kähgi, kes wõits arwata et me kähitsemega ennagi lepitajaks paffuda. Wasta sinna!

Kalaabrialane astus wõitides jam-mi tagasi ja wahkis wõhase kindla pilguga jewa meest, kes mid oli et-kanud. Wõdars kaks piffamisi mõõba. — Ja ei mõinud weel kolmesümme aas-tane olla, ometi näitas ta näpsi tõi-ridus mida mõnitorb äksi hall pääde wiimime nahkafte. Näitais kui ei oleks ta näos tiika werb, äga jee kahwatus wõis ennem waimitlen kui ihulituk raskustest tulla. Tähje teba näitas

*) terge lootut.

terwist ja kälk kimbast ja jõudu, iseneke usaldus paistis igast liitumisele. Niihoid tunnistatiwad alama seisuse inimele. Salwast jamestis wammus, muigae siibi fäbar ja muud fäbar farnafed asjad oliwad ta kälkonnale. Ta nägu oli ennem furb kui wihane, ta täeline rahu ja aeglame kindel täit fäbistuwad ilusti kofku. Julged nad joostes tunnistatiwad meelitus, mis Italia meestrahwast kälklasti ka ilufats teewad ning tulised filmad näitawad, et kind ja tundmused siin tõdu olwad.

(Järgneb.)

Wanad sõnad

Kriesehandwalt päd päälse põdmud
N. Gressheim.

(Järg nr. 52 a. 1890.)

Käik linand lihelsoobiga

Käik wõtmud lendu kusebada;
Käik ei nad leenuis fangeleji
Sua figherutis edasi.

Käik on, käik on foamapüewad,
Ainult fümäd lohti pea!
Sõdmopäiwiks üle jäewad
Tunnihesed — leegi hea!

Käik ei ole marjamaal,
Suum fädi nojib igal aal,
Seft — see on ju wana leid —
Marju palju kigustileid.

Nimi rikub igal meesi —
Noia nimi fopa eesi!

Päajelja, see on oma lin,
Og teaks jeda käik moatim!

Puu langeb lga laestuga,
Seft lga laast on itkkuja.

Ei ei ilu petta panda,
Kauandust ei katusse —
See juft wõib neil wõatust anda,
Tõsta jädama järtele.

Rahe pe.e koorte pöli —
Aga neil on koortel pöli!
Tõdmad foamad kahjelt poolt,
Kushilgi ei kannu hoopit.

Käik kannad jankid drel,
Kui niipääd jädma hõrrelle.

Jga puu läib lehele,
Jga tüdruk mehele —
Tulgu ainult keweade,
Tulgu ainas peluks.

Ära anna omast käest,
Et fa elaks wderast wäest!

Ei häda panets paluma,
Kui Jumalat ei tunneta fa.

Ei häda anna head nõu,
Kui käib ta üle sinu jdu.

Sõrjal pole faba waja —
Farmud temast ära aja.

(Järgneb.)

Hudisi tödmallast.

13. Weel weejduni. Wee
suure päälinna ligibal woolab kuu-
lus Z m a t r a k o s t, mis meie lu-
gijatele ju ligemalt tuttav on. Sel
kohl on mitme faja tuhande hobuse
jõud fees, mis näib ilma tarwita-
mata ära koob. See ei ole fagugi
wõimata, et see jõud ju tähtsise aja
järele tööle pannakse, kui weejdun
tarwitamine Plekibimaks faab.
Weie ligibale tõuseb siis wabrik,
nagu teist felle farnaji palu kusele
ei ole. Et Zmatra fadama wett
kõna fer este wõib sa firaatuste päle
faata, jeda wõime meie oma näge-
misa järele ütelda. Nis weerand
werosta pifune kanal, see on kōit.
Selle pääle mõeldes waatame meie
isefuguse tähelepanemifega Ameri-
kaste pääle, kes niifugusiks asjades
hää meeleaga tahaw ad efimeid olla
ja kes näib juft niifuguse töd on
ette wõtmud. See on Keiagärä jõe
weejdun tarwitamine, mille pääle
meie ju enne tägendafime. (El nr. 5
weerg 8279.) Waatame feda asja
näib ligemalt. Juba mõne fämma-
forma aasta eest laeti päält poolt
Keiagärä jõe kuulfat fadamat fana-
lit mõbda hull wett jõeist emale
joofsta, et jeda pürajit ali poolt fa-
damat kõrgei kaljuist alla fägawafe
maha laeta. Siin pandi fuured
weefirattad, turbinid, joofstama ja neil
on 6000 hobuse jõud fees. Selli
jõuga wõib fa ju midabi ära toi-
metada. Näib aga on fuur afifa-
fetsi kofku astunud, kes 20000 hobuse
jõudu tahaw weefi wälja lüüa. Seda
fuurt jõudu ei faa muidugi fädi maale,
kui fomas niifugune tubli
lihel fohal ära tarwitada. Selle-
pürajit on afifaletis felle fäimufe
fpetatud meeste fätte annud. Wee
peawad ittema, mis wiisi jõudu

mitu fämmend wersta kõige kerge
mine wõib edasi faata. Keiagärän
on fiks liin umbes niifama fangele
kui Peterburi Zmatra. Wõib näib
Keiagärä afifaletis oma wee jõudu
nii fangele faata, fiks ei ole meil
jeda raste järle feda: Weie pane-
me siis Peterburi fäitid aurukatlad
feisma ja ajame wabrikut rattaid
Zmatra jõe jõuga. Nis Englise, fiks
prantfufe ja fiks Seltwiffa teadu-
mers, kes räägitamas asjas kuulab
on, peawad näib felle fäimufe fohu
aru. Wõib olla, et nad felle mää-
ratu jdu elektri wõe fuul waff-pöli
mõbda edasi lätita ad. Aga see
wõib fa nii fändba, et õhku a wett
toru mõbda fheft fohaji teife aetasse,
fua fa wälja tulles fuure tuhknaga
rattaid fäima paneb. Fanduan fee
näib nii chf teist, äht wiisi fa
illa fäimib. Wil wiisi Amerikafes
aga Keiagärä wee turbinid ajama
panewad, see on ju finbel. Luut fa-
nail nad aga ei wõi faewada Sefi
ei anta fuba ja maa on fets fa
liig fäitid. Selli faewamad nad
päält poolt fadamat jõeist mõne fälla
pifufe kanal, fuhu jõe wõofi weti
fife meelele. Wanali oiafti faewa-
wad nad liigi 200 jalga fägawa
faewu maa fife ja felle faewu pühjaji
ajawad nad maa alt augu läbi lüni
alla poole fadamat. Selli joofteb
näib jõeist faewu. Selle pühjasi feta-
fime fuured weefirattad, turbinid.
Selli paneb need rattaid aurufale
juure jõuga fäima. Käheb ta rattafit
läbi, fiks on fa oma töd teinud ja
woolab maaalufi fanaalit mõbda fa-
dama alla joffe. Nis on õige fihne,
aga fihigi wäga fuurewifihine. Waa
on juba läbi fäitunud. Fa on nii
fõma, ei fa ilma mädrifa fäitait
finbel on. Tõd wõetasse tulewa aasta
wististe fiteile. Siin fäit õanestab,
fäilap meile fiks fa oma Zmatra ja
Peterburi pääle fäffame mõitema.
Sa farna fadam wõib niipalu
jõudu anda, et temaga mitu fofinat
on 6000 hobuse jõud fees. Selli
Arrenholmi wabrikut wõib fäima
panna. Meil fälinna maal on jõe-
fäid, mis meile fiin ifäärans elaf-
waste meelde tulewad. Kui palu
uut pürafet fa toob see terwele
fäit fohal ära tarwitada. Selle-
elufäda tufkuma fäffab!

14. Nis fäitafäilb. Filituti
teatafime meie Englise fofit:

Alasti, mis praegu kõlalt leistes-
 kibadest oma piffuse ja kõrguse poos-
 tist laugalt üle läheb. Kuusor! Saab-
 nädal süla, mille loomad laige poos-
 wabel 345 meetrit (sammu) pi-
 lemad on. Mere lahte tulewad nel-
 lile: akha teha, iga üks 1000 jalga
 piff. Süla kinnituseks tehakse tera-
 selt kuded, mis karmelt neli jalga
 ristid läbi mõõda järeleab on. Kende-
 tarnus: hõlmatate tognud uued wab-
 rifud nute malinatega. — Aga weel
 enam! Kibadestias on weel suurema
 süla plaanid walmis. Säält tapetaks
 sülb teha, mille keelmine poogen-
 4440 jalga (1350 meetrit) piff peab
 saama, see on pea poolehü werta!
 Juba uufuugune madeti ajab pään-
 teeru täina, mis weel süs, kui nii-
 suguur süda mõõda pimedale alla
 jätad!
 (Järgneb.)

Enuf tufk.

Z. Grenzf.

Cord oli rajake
 Ja rajas mujake
 Ja majas magus lund
 Ja linnul magus lind.
 Kind polnud ärganud,
 Kind mitte märganud,
 Enis tuleb tuuleke
 Ja tuuleke.

Wäik majas wihkatas,
 Sind majas kihkatas,
 Huul jooksis majaste,
 Laks rünnu rajaste:
 Wäik majast wõgenast
 Üli wastu ägedast —
 Tund oli lürganud,
 Põul ärganud.

Möncinsaut.

— Salla Kiegrite poismeheh peawad endib abietu himmiste drumajao
nastu torgde aiaga kaitima. Äh
on nimelt toda moobi, et kui noor
Salla näin oma silma mõne poisi
pääle wisanub, siis ronib ta öösel
ma fuguaste abiga äle torgde maja
ette teinud kaitseaja ja ootab maja
uffe ees hommikulni noore mehe
wäijatulekut. Wana pruugi järele
neer see noormees nüü ära wõtma.
Näli õhtutale aiad korberrasti
tõrgemad, aga miba tõrgemad nad
tehafe, seda enam õpivad neid
ronima.

— Kus nähki ometi tuli lahti, kas torve-
lann põleb? Häälitsivad ühes hommikuil Brä-
leli linnaajaks elanikel põrgu lära läbi unest
üles äratavad. Trummid põrkisid ühes
ja hiisale joostimad pool hingruiumab politsei-
ametnikuid läbi linna. Arimeled kargasivad
alente päale ja vastastituli vabades ja sel-
tust püüdes läks lüüsi ista jeda juuremaks.
Seda just oli politsei soovinnud. Seft kui
lära ju vaotluma hakkas, läi üle politsei
mees päratuma trummi pühta ja häädis:
"Talutule! lähele panna! Üks eht enangi
tellest on jürma juu ees. Ühele lapsele
üks apteegist fogenata viisil arstirohu al-
amel hõimti antud!" Mees mõitis trummi
telga ja läks — lädi's oli tult! Asja lugu
li järgmine. Entul enne jeda oli üks
laps apteegist midagi ilmasuuta kõhupuh-
tule rohtu sünnud. Spälane oli talle rohu
gäite annud ja peremehele, kes ledu polnud,
hõifem antud rohu nime näidanud — selge
kõnge fihvit! Siiranni ehitatunud aptee-
rjoofis mitufämmend mafa läbi, aga fustili
ei teatud leffelt lapsest midagi. Ei unud
nõu, kui politseile! Seda rohu, mida
apteegist täfitud, farnitotalede hommiku il-
fõntõrre joogina. Ei fihit unud, kui tarris tar-
pool linna maremal unest üles püritada
fui rohu mõnitse aeg tuleb. Refendand
oli õige, feli ja tee abielu paar, kelle laps
rohtu oli toonud, tungis lära funnit afnale
ja fustit, et nende hommiku joogis fihvit
oli toonud.

Назва:

Armas karmas,
 Pädale abt, tiijale tõe.
 Waresle wald,
 Harafale haigõs
 Mösta lēnule my tõe.
 Kēwē külge — Kano külge —
 Rogju külge — Rojsta külge
 Härjēga tulgõ, hobustega mēngõ
 Wēn wān wārawast wāija,
 Šēbiates Drišo pyle,
 Karates Kašarē pyle,
 Noštes Jōrēfa pyle
 Wēlštēstēs Wāljawrša pyle,
 Ja ēa nēša ēima tūle pyle.

naelasi ja kinnusmeid. H. — ITK. Sellast
seisist sõnumi juurestaleht lehes Soov
häämeleaga tähtselt. Terve! — AUP.
Võimaleht lehes. — IW. CHS. Käes. Tä-
hame kogu läbi wadasta. — KLP. Ohtu
ju wõimaleht tähtselt sülla ülesse kirjut-
tada. Terve! — Mt. Esimene kiri se-
teine jääb küll üleslõid küwale. — ITL
kõralt lähes sinna, kuhu soovisite — KKI
teate. Teht küll edasi. — ITT. Teiselt
poolt juba sellest parendine rüügitud kü-
ni wõit. — ei ole kahju, küll jääb. —
HOS. Kiri pühakodade kohta ümber
2. ümbriskinnale toowad sin asjale wistata
kõnn. — n.e. ümber, aga peale lühem-
dama. 12N. Oie paraja aja wiibitud.
— 96 Kõnn kirjeld kües

Raudtee sõidud

Tartust Tallinna: Arasõit ke
12, 1 m. pl. sõgewalt, 2 26 m. Tapal
5, 33 m. Jõhnb Tallinna 8, 38 m. 8.

Tallinnaast Tartu: Ärasõit kell 6, 37 m. h, jõuab Tapale kell 12 l., sõidab Tapalt ära 12, 57 m., on Rõigale kell 4, 12 min., jõuab Tartu kell 6, 5 min. Ähta

Artuust Peterburi: Ärasni
Artuust kell 1, 34 m. A. Jõgewalt 9, 3 m.
Jõuab Tapale kell 11, 27 m. h. Ärasni
Jõuab Tapalt Ära kell 12, 30 m. h. Ärasni
Jõuab Peterburi kell 9, 40 m. h. Ärasni
Tapalt Peterburi kell 12, 7 m. l. ja kol
6, 51 m. ähtu.

Tartust Walika. Arasõet Tartus
kell 11, 46 m e. l. ja kell 8, 46 m. ö.
Elvaist kell 12, 45 m. l. ja kell 10. 6.
Hõlvast kell 1, 45 m. pl. ja kell 11, 14
m. õisel. Sangasteist kell 7, 28 m. pl.
ja kell 12, 1 m. õisel; jõnab Walika
kell 12 43 m. õisel.

Walgast Tartu: Krasit kell 3, 20 m. pl. ja kell 5 13 m. homuiku, Sun-
gastest 4, 16 m. pl. ja 6, 4 m. h., Bo-
kalt 5, 8 m. pl. ja 7, 8 m. h., Elwa-
kell 6, 3 m. pl. ja 8, 28 m. h.; jona-
Tartu kell 6, 56 m. pl. ja 9, 26 m. h.

21 m. pl.	ja 2, 15 m.	h.,	Wolmarist
21 m. pl.	ja 4, 9 m.	h.,	Wõnnust
36 m. pl.	ja 5, 7 m.	h.,	Segewoldist
15 m. pl.	ja 6, 33 m.	h.,	Jõnab Riiast
5 m. f.	ja 8, 30 m.	h.	

Walgest Pihkwa.	Arasöt kell
1 m. pl. ja 4, 16 m. h.	Amjenist kell
8 m. pl. ja 5, 17 m. h.	Wöruht kell
13 m. pl. ja 6, 26 m. h.	Wastee linast
17 m. pl. ja 7, 3 m. h.	Jõnab Pihkwa
15 m. pl. ja 2, 16 m. h.	

Raha- ja väärtpaberite hinnad

Петербург, 31. декем. 1890

Poolimperialid	6.78
Riigipanga 5% piletid 1. wäljanne	103%
5% " " 2. " "	103%
5% Hõnnikutuaa laen 2. " "	103%
5% esimene preemia laen " "	238%
Harkowi pillupanga pankirjad	103%
Wene 100 rubli Gerlinis	239 m 25 p.
Boome mark 30 kop.	

Kiriawastused.

— tt. Täname sulle sübral. Soovi cest.
„Käemees“ on siia postil kaduma läinud!
Margrid olete ilmsa aegata saatnud, meie
teada ei ole teil midagi tänu a. — kus
Päst kirjutas alles hilja kuusil trüstitud

